

Література

1. Бойченко О.В. Комплексне використання науково-технічних засобів і методів для організації боротьби зі злочинністю в Україні // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ. – 2000. – № 1. – С. 149 – 173.
2. Назначение и производство судебных экспертиз. Пособие для следователей, судей и экспертов / Под ред. Аринушкина Г.П. – М., 1988.
3. Леви А.А., Роринов Ю.А. Звукозапись и видео-запись в уголовном судопроизводстве. – М., 1983.
4. Лисиченко В.К. Особенности проверки и оценки заключения экспертизы на предварительном следствии и в суде // Криминалистика и судебная экспертиза. – №24.
5. Жариков Ю., Орлов Ю. Диктофон как средство записи речи // Служба безопасности. – 1997. – № 11. – С. 21 – 22.
6. Рахунов Р.Д., Сапожников И.Г., Козак Л.М., Коришин М.Г. Прокурорский надзор за законностью расследования в судах уголовных дел. – М., 1963.
7. Басков В.И. Прокурорский надзор при рассмотрении судами уголовных дел. – М., 1980.

УДК 343.359.3:343.102

[1].

[2].

[3].

” [4].

[4].

” [5].

“ ” [6].

” [7].

[8].

[9].

. 5 . 94

” [10].

[11].

. 97

[12].

: 1)
; 2)
; 3)

[13].

[14, 10].

( )

: 1)

; 2)

; 3)

; 4)

; 5)

; 6)

; 7)

285

18.05.1999

-1,

-2.

[15].

: 1)

8

; 2)

; 3)

; 4)

; 5)

[15].

1); (-2); (-3).

[16].

1. //
1973. - . 21. - . 107-120.
2. // , 1975.
. 49;
1977. - . 10,11.
3. //
1982. - . 53-56;
4. // , 1990. - . 93-95.
5. //
1989. - . 146-150.
6. // , 1982. - . 119.
7. //
1997. - . 319.
8. //
1997. - . 64-69.
( ):
12.00.09. - . 1988. - . 19;
//
1994. - . 327-329;

9. . . . . , 1995. - . 73 - 84.
46. . . . . , 1985.
10. . . . .
- // . . . . . , 1971. - . 89.
11. . . . . //
- . - 1978. - . 5. - . 78.
12. . . . .
- . . . . . , 1972. - . 163.
13. . . . . //
- . . . . . , 1999. - . 169 - 174;
- . . . . . , 2000. - . 86-91.
14. . . . . //
- (. . . . .) . - . . . . . , 1987. - . 27-33;
- . . . . . , 1988. - . 22-25.
15. . . . .
- // . . . . . 3. - 2000. - . 29, 30;
- . . . . . , 2000. - . 230, 231.
16. . . . . //
- . 301. . . . . - . 10.-

УДК 343.94

В. Д. Басай

МЕХАНІЗМ УТВОРЕННЯ СЛІДІВ ЗАПАХУ ЛЮДИНИ

Ще Р.Х.Райт справедливо відзначив відсутність єдиної теорії про природу і сприйняття запахів [5, с. 68], внаслідок чого механізм сприйняття слідів запаху нюхом живих істот залишається гіпотезою. Адже до цього часу така теорія не розроблена та існує декілька різних теорій, кожна з яких лише у формі наукової гіпотези пропонує той чи інший варіант пояснення механізму сприйняття запахів живими істотами. Наприклад, згідно з теорією запаху Цваара Дермакера, усі пахучі речовини діляться на дев'ять класів: 1) ефірні – запахи фруктових есенцій, воску, ефіру; 2) бальзамічні – кольорів, ванілін; 3) амбро-мускусні – виділяються статевими органами; 4) каприлові – сиру, поту, сперми, сечі; 5) запах пригорілого – фенолу, бензолу, нафталіну, підсмаженої кави; 6) противні – клопів, блекоти, наркотичних речовин; 7) ароматні – гіркої мигдалю, лимона; 8) часникові – броду, смоли, йоду, хрому; 9) нудотні – трупний запах, запах калу.

Усього, на думку Дермакера, нараховується 50 чистих основних запахів, які при змішуванні утворюють всі інші запахи [5, С. 64]. Недосконалість і умовність цієї теорії, на наш погляд, очевидні. Дуже багато практичних питань про природу і механізм сприйняття запаху залишаються в теорії Дермакера відкритими, зокрема, яким чином нюхові аналізатори живих істот сприймають той чи

Одесский институт
внутренних дел
Телефон 26 4 10
12 04 2012

Вісник
1997
Одесский институт
внутренних дел
Телефон 26 4 10
12 04 2012

2'2002